

GYEREKVERSEK

Kedves Gyermektanító Testvéreim!

Gyermektanítóink mindannyian érzik, milyen nagy a hiány azokban a versekben, amelyeket gyermekeink is megértenek és megtanulhatnak egy-egy jeles eseményre, vagy csupán a szombatnapi istentiszteletek szebbé tételére. Ezért készült ez a versgyűjtemény, amelynek *első* részét most kibocsátjuk.

A versek különböző korosztályoknak felelnek meg. Vannak „felnöttesebb”, inkább 13-15 éves gyerekeknek valók, de vannak kisebbeknek való dallamosabb, egyszerűbb versek is. A kisebbeknek szóló költemények mellett jelet [☺] találhattok.

Használjátok örömmel, válogatva az eseményeknek, a gyermekek egyéniségének és ízlésének megfelelően! Előfordulhat, hogy még a felnőttek is találnak maguknak valót.

Több helyen kiviszik a gyermekeket tavasszal parkba, rétre, erdőbe, amolyan „madarak és fák napja”-alkalomként, azaz ember és természet kapcsolatának méltó ápolására; ezekre az alkalmakra kerültek a válogatásba a *KÖRÜLÖTTED A VILÁG* szakaszának versei.

A gyerekvers-gyűjtemény messze nem teljes, állandó a gyűjtés, reméljük, hamar közreadhatjuk a második részt is.

Isten gazdag áldását kívánva szeretettel

E. Kökényes Zsuzsa
(Gyerm. Oszt. V.)

Megjegyzés:

Az elektronikusan tárolt szövegben *pirossal vagy zölddel jelzett* 'hibák'-nál figyelembe kell venni, hogy a költő talán tőlünk már távoli korban alkotott, ezért régies kifejezéseket használt, vagy pedig a ritmus kedvéért rövid- vagy éppen ellenkezőleg: hosszú ékezetet használt, amely eltér a helyesírási szabályoktól. Ezeket figyelembe kell vennünk, mint a költői szabadság lehetőségeit, és úgy kell leírni, ahogyan azt a költő meghagyta.

A HIT

AZ ÚR TEMPLOMÁBAN

A nevét nem tudom
ennek a fának.
Isten dicsőségéről beszél.
Egészen halkan.
Érzem rajta keresztül is:
szeret az Isten.
Egy madár dalolja
Dávid zsoltárát.
Vajon hallja-e valaki?
Hallom-e én és halljátok-e ti?
Vagy csak Ő örvendezik
a szép zenének
ott fenn?
Pedig neked szól, érted
zeng az erdő,
fennen hirdeti,
hogy szeret a Teremtő.

Szegedi Kovács György

HIT, REMÉNY ÉS SZERETET

Téged *hiszünk*, nagy Isten,
Mindenható király!
Ki földön és az égen
Örökké vagy s valál,
Ki térben és időben
Meggfoghatatlanul,
Mult és jelen s jövődön
Áldásként átvonúl.

Benned *remélünk*, Isten!
Mert nyilatkoztatád,
Hogy úgy imádkozhatunk mint
Kegyesszelid atyát,
Ki szent gondviseléssel
Fejünk felett virraszt,
Ki tévedőknek is nyújt
Szelid, kegyesszelid vigaszt.

Téged merünk *szeretni*
Fiadnak általa,
Ki szent, dicső tanával,
Mely szeretetet vala,
Az Isten és ember közt
Szent híd gyanánt felállt,
S ki által így az ég s föld
Egy szép egésszé vált!

Téged hiszünk, nagy Isten,
Ég, föld dicső ura,

Benned remélünk, Isten!
Szelid kegyes atya.
Téged merünk szeretni
Fiadnak általa;
Mert te vagy a szeretet
Legtisztább hajnala!

Garay János

HISZEK

Hiszek egy Istent, ki három személy,
Az élő Istent, aki bennem él,
S akiben mozgok és vagyok,
Kinek tenyerén megsímulhatok.
Akinek rám is éber gondja van,
És cselekszik bennem és általam.
Aki mozdítja minden mozdulásom,
S jóban-rosszban boldogan imádom
Intéző édes mély akaratát.
Hiszek Istenben, hiszem az Atyát.

Sík Sándor

HISZEK ☺

Hiszek az Isten Fiában
Hiszek az áldozatában
Kegyelmének erejében
Igazságos beszédében

Hiszem, hogy minden bűnömet
Úr Jézus vére törli el
Mentesül mert rabságából
Megszabadul Jézus által
Nem foglya már a Sátánnak

Lelkem valósággal szabad
Most már mindig is az marad
Hiszek Isten Bányájában
Eljövendő országában
Hol nem lesz fájdalom könny gyász
Sem börtön sem siralomház

Hiszem hogy Úr Jézusom eljön
Megjelenik Ő majd felhőn
A nevről szólít engem
Mert Őbenne reménykedtem!

Király Kató

MENEDÉK

S mikor völgyünkre tört az áradat
s már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen,
egyetlenegy kőszikla megmaradt,
egyetlen tornyos sziklaszál: az Isten.

Áprily Lajos

ISTEN DÍCSÉRETE

AZ ÉJ VIGASZA

Jöjj, éj vigasza, csalogány!
Halljam szavát édes, vidám,
ujjongó énekednek;
jöjj Alkotód dicsérni már,
mert alszik minden más madár,
s többé nem énekelhet;
fennen csattogj
friss vígasz-dalt, úgy magasztald
zengve szépen
Istenünket fenn az égben.

Bár elhanyaglott már a nap,
és a sötétség ránk szakadt,
még zengheti az ének
az Úr hatalmát, jó kegyét;
nem gátja semmi vaksötét
az Ő dicséretének.
Rajta, csattogj
friss vígasz-dalt, úgy magasztald
zengve szépen
Istenünket fenn az égben.

Ekhó, a vad visszhang-verő,
az ujjongásban részt vesz ő,
dalolva döngi vissza;
fáradtságunkra rápirít,
mely vonzza testünk tagjait,
s álmunk csalni tanítja.
Rajta, csattogj
friss vígasz-dalt, úgy magasztald
zengve szépen
Istenünket fenn az égben.

A csillag fent azért ragyog,
hogy mindenek az Úr nagyobb
dicsőségére lássák;
a bagolynak nincs hangja más,
jelenti hát a huhogás
az Ő magasztalását.
Rajta, csattogj
friss vígasz-dalt, úgy magasztald
zengve szépen
Istenünket fenn az égben.

Kedves madárka, jöszte hát,
mért lennének hétalvó tunyák,
s resteskednének mi ketten,
sőt inkább, míg hajnal derül
a puszta rengeteg körül,
dicsérjük Őt imetten.
Fennen csattogj
friss vígasz-dalt, úgy magasztald
zengve szépen
Istenünket fenn az égben.

ISTEN KICSINYEI

ELVESZETT A KISBÁRÁNY ☺

Elveszett a kis bárány,
vad oroslán tépte,
Dávid pásztorgyerek volt,
bátran elment érte.

Amíg küzdött, neki is
kiserkent a vére,
selymes szőrű juhának
életét megvédte.

Jézus juha vagyok én,
rám támadt a Sátán,
jó Pásztorom értem jött,
veszedelmem láttán.

Le is győzte a Gonoszt
véres keresztfáján,
így tett engem szabaddá,
örök élet vár rám!

Siklós József

MINT KISCSIBÉK

Kertek, lankák közt vitt utam,
tikkadtan pihedett a táj
s lebegett fönn az alkonyat,
mint óriási madár.

Puha szárnyakkal nesztelen
kóválygott a vidék felett,
s összebújtak, mint kiscsibék
virágok és füvek.

Összebújtak, mint kiscsibék,
s mint kotlós védő szárnyait
úgy emelte föléljük
egy öreg fa ágait.

Ámulva néztem a csodát:
Így él, így óv a szeretet –
s csipogva elaludtak a
virágok és füvek.

Zelk Zoltán

HÚSVÉT

VIRÁGVASÁRNAPON ☺

Dicsőség Királya!
Néped ezt kiáltja
Jó kedvében, örömeben
Üdv Neked! Hozsánna!

Utad ékesítik,
Zöld ágakkal hintik,
Zöld ágakkal, virágokkal...
Üdv! Hozsánna! mindig!

Kezeikben pálma,
Úgy követnek áldva.
S hangzik egyre lelkesedve:
Üdv Neked! Hozsánna!

Nagy tiszteletedre
Ruhák levetve,
Sok sereggel, dicsérettel
Mennek ünnepelve.

Kegyes Jézus, engedd,
Hogy én is elmenjek
Híveiddel, hozzád hittel,
És hozsánnát zengjek!

Bűn levetésével
Hódolatom teszem:
Pálmaágam: imádságom
Fogadd szent tetszéssel.

Hozsánnákat zengve
Szent Jeruzsálemben
Nagy szerelmed, győzedelmed
Engem is vigyen be!

Dicsőség Királya
Légy örökké áldva!
Örökké és mind örökké
Üdv Neked! Hozsánna!

Kádár Imre

MEDDIG?

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
S olyan kevés a csendes Jánosod,

aki nem ígér, nem fogadkozik,
de elkísér a Golgotáig.

Mert olyan könnyű azt kimondani
egy izzó percben: Meghalok Veled!
De annyi minden visszahúzna még,
ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
ha érint a fagyos lehelet.

Talán csak egy kis gyermek mosolya,
vagy a hitves könnyfátyolos szeme...
Susognak a szélben ringó habok:
a halászbárka, otthon képe hív...
Ó, legalább búcsúzni kellene!

Hamu alól az életöszton is
felparázslík: Ó, ilyen hirtelen?
Egy percre olyan szép lesz a világ,
átölel minden színe, illata!
... S már el is hangzott a „Nem ismerem”!

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
Ó, bár lennék csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de hű marad egész a Golgotáig!

Túrmezei Erzsébet

A KERESZTEN

Lábad, mely járni mennyei
javunkért annyiszor szokott,
bénán csügg. Sós ár szennyezi:
szent véred rácsorog.

Magad-szétosztó két kezed
Nem mozdul, s mégis folyton ad.
Ó, adjon is, mert bár szegek
Ütötték át, mégis szabad!

Robert Crashaw (ejtsd: Krasó)

ESTE A GOLGOTÁN

Sírjukba visszatértek már a holtak.
Pihent a város. Az utakon át
örök cirkáltak. Fönt a katonák
a csárdában kockáztak és danoltak.

Beesteledett. Józsefnél zokogtak
az asszonyok. A szoba ablakát
elfüggönyözték. Annás lakomát
adott. A kutyák ugatták a holdat.

Magdolna ott állt az üres kereszt
tövén. A Mestert alkonyatkor levették.
Sírt. Félt. S egyszerre látta: az ijedt ég

alatt a szégyen fája nőni kezd,

a karjait a végtelenbe tárja,
s az alvó Földre ráborul az árnya.

Rónay György

MIT TUDUNK JÉZUSRÓL? ☺

Amit Jézus tanít,
legszebb a világon,
ha szavát hallhatom,
szívemet kitárom.
Ahogy Jézus élt,
az a legszebb élet,
követem példáját,
ameddig csak élek.
S midőn Jézus meghalt
a kereszten értem,
mennysország kapuját
nyitotta meg nékem!

Siklós József

JÉZUS MEGMOSSA A TANÍTVÁNYOK LÁBÁT

Mindannyian megérkeztek
megteltek a kerevetek
ott a kendő ott a víz
csak éppen egy szolga sincs
kinek az lenne a dolga
vendég poros lábát mossa
néz egyik a másikára
„nem lehetek a szolgája!”
maradunk hát kényelemben
Jézus lép be a terembe

Kezdődjék a vacsora
amint Mózes meghagyta
kovásztalan kenyérrel
a szőlőnek levével
már a báránysült is készen
ám a hálaadás előtt
köpenyét levette szépen
Jézus vesz egy törlőkendőt
Vizet tölt és körbejár
Péter lábánál megáll

Péter ugrik: ”Nem lehet!
Király ilyet hogy tehet!”
Jézus hajol: ”Megmosom -
tisztá vagy azt gondolod
de az út sara és pora
melyen nap-nap után jársz
téged és mindenki más
beszennyez a bűnök földjén
akkor is, ha igyekeztél”
Péternek nincs több szava

Nincs szava a többinek se
pirulva néznek a földre

mígnem tiszta mindnek lába
elkezdődhet már a páska-
vacsora s leül az Úr Jézus végre
csendesen szól széjjelnézve
ha Uratok Mesteretek
megmosta a lábatok
ettől fogva így tegyetek
tanítvánnyá váljatok

nincs a Földön annál nagyobb
tekintély és hatalom
mint Istennek s Szent Fiának
teremtőként adatott
lenni azért ki szeretne
legnagyobbá köztetek
lássa Isten nagyságát mely
a szolgáló szeretet
ezért minden alkalomkor
egymásnak szolgáljatok!

Vári Lili

VIGASZTALÓ

Van úgy, hogy elnémúl, megáll
az ember; vár, borzong, alél:
a szívéből térdébe száll,
s szivárog csendesen a vér

a sebből, melyben megszakadt
munkák, napok gyökere ég,
s jövő gyötrelmek alszanak,
míg konokul halad az év,

s vajúdva újul életünk,
mint tojásról lehull a héj:
böjtből húsvét felé megyünk:
akit megöltek, újra él.

Keresztury Dezső

NAGYSZOMBAT REGGEL

Nagypéntek este az ég feketére
vált, s hullt a könnye, mint a zápor.
Mosta a kormot, szennyet, port a fákról,
mint szivünkről a vétket Krisztus vére.

Ma reggelre már kicsi ablakok
nyíltak rajta, egyre több kéklő ablak.
Sugarak törtek át, és simogattak
rügyet, bimbót és új akaratot.

Minden azt hirdeti: húsvét lesz holnap.
A madarak új himnuszt gyakorolnak,

és a világ könnyben tisztulva várja,

hogyan legyen átoknak, halálnak vége,
hogyan felragyogjon Krisztus dicsősége,
felzendüljön húsvét hallelujája.

Túrmezei Erzsébet

AZT HIRDETI A GOLGOTA ☺

Azt hirdeti a Golgota,
Hogy testünk Isten temploma.
Drága áron lett megváltva,
Jézusé már, Őt szolgálja.

Bűn és szenny nem lakhat benne,
Akkor még Sátáné lenne,
Mert aki a bűnt szolgálja
Nem néz az a Golgotára.

A Golgota azt beszéli:
Boldog, ki az Istent féli.
A bűntől az megszabadul,
Más emberré átalakul.

Aki Jézust elfogadja,
Egész szívét általadja.
Templommá lesz annak teste,
Isten Lelke lakik benne.

Király Kató

GYŐZELMI KIÁLTÁS

Győzelmi kiáltás
száll az éj felett:
átzendül a földön:
„ELVÉGEZTETETT!”

Füle Lajos

HÚSVÉT VAN

Feltámadott! Feltámadunk
Mi is Óerte s Óvele!
Húsvét van, drága vigaszunk,
Az örök élet ünnepe.

Füle Lajos

PÜNKÖSD ÜNNEPE

IMÁDSÁG SZENTLÉLEKÉRT

Zúgó szél, mennyei vihar,
Jöjj a Lélek lángjaival!
Isteni erő van tenálad,
Tégy velem most nagy, szép csodákat.
Erőddel a szíveken zúgj át
És szellőztess ki minden zugát,
Szellőztess ki országot, népet,
Az egész nagy földkerekséget.
Söpörd el a bűnt, a gyanakvást
S tedd, hogy végre szeressük egymást.

Hiába pénz, ravaszság, fegyver,
Csak nyomorult marad az ember.
Rajtunk hatalmat te vehetsz,
Újjá, tisztává te tehetsz,
S bevetheted a szíveket
Égi maggal: hogy szeretet,
Igazság, szépség dús virága
Illatozzon szét a világba.

A Föld ne gyilkos atombomba
Dühére, - de szent viharodra
Rendüljön boldog félelemmel.
Te légy mennyei mentő fegyver,
Földrengés, mely nem ront, de épít,
Pusztítás, mely tisztít és szépít,
Vihar, mely alkot, tűz, mely életet
Embert, családot, földet, népet.

Hiába pénz, ravaszság, fegyver,
Csak nyomorult marad az ember!
S milliók kérnek, mert belátják:
Nem segít más, csak az imádság,
A könyörgés:... Jöjj, szent vihar,
Ég tisztító lángjaival,
Söpörd el a bűnt, a gyanakvást,
Add, hogy végre szeressük egymást,
S mint a táj, ha eláll a zápor,
Ragyogjon föl a Föld orcája
A béke tiszta sugarától!

Bódás János

SZENTLÉLEK ISTEN ☺

Szentlélek Isten, szállj le hozzánk,
Szárítsd fel újra könnyes orcánk.
S mint egykor őket: tégy azokká,
Tégy minket is tanítványokká.

Szentlélek Isten, várva várunk.
Teljék be véled újra házunk,
Zúgj, mint a szélvész zendülése
S indul a vérünk lüktetése.

Szentlélek Isten, csüggedezve
Jöttödre várunk szívrepesve.
Egymásra nézünk koldus-árván,
Körültünk hitszegés, csel, ármány.

Ha nem jössz: elbukunk egy szálíg.
Ha jössz: szolgálunk mindhalálíg.
Csendül az ajkunk új Igére
S beteljesül, mit Ő ígére.

Baja Mihály

HIMNUSZ A SZENTLÉLEKHEZ

Jöjj Szentlélek-Isten, jöjj,
s áraszd ki a mennyekből
fényességed sugarát!
Jöjj, ki árvák atyja vagy,
jöjj, ki szívek lángja vagy,
ajándékos jóbarát!

Jöjj áldott vigasztalás,
drága vendég, lelkitárs,
legédesebb enyhülés:
fáradtságra nyugalom,
hőség ellen oltalom,
zokogásban könnyülés!

Jöjj és töltsd be híveid
legtitkosabb szíveit,
boldogító égi tűz!
Semmi, semmi nélküled
az emberben nem lehet,
semmi tiszta, semmi szűz.

Mosd, amit a szenny belep,
öntözd, ami eleped,
seb fájását csillapítsd;
ami dermedt, élesztgesd,
ami fagyos, melengesd,
ami hibás, igazítsd!

Benned minden bizalom!
Osszad, osszad pazaron
hét szent ajándékodat:
adj érdemre jobbulást,
üdvösséges kimulást;
s örök vígasságot adj!

Róbert, francia király (ford: Babits Mihály)

PÜNKÖSD

És amikor elérkeztek
a Püünkösdnek napjai,
összegyűltek a kis házban
Krisztus első papjai.
(Rongyos ruhák, kerges kezek,

fésületlen üstökök:
ily egyszerű proletárok
a legelső püspökök.)
És hirtelen lón az égből
mint egy sebes szélvihar
s betölté az egész házat
zengő-zúgó éji zaj.
És eloszlott tüzes nyelvek
lebegtek a szobában,
s az isteni Szentlélekkel
betelének mindnyájan.

S akik eddig gyávák voltak,
bátrak lettek hirtelen,
s a tudatlan agyvelőkben
kigyulladt az Ertelem.
S kik eddig a zsidón kívül
nem tudtak más nyelveket,
minden nyelven hirdették már
a krisztusi elveket.
És kiket a sanda kétely
oly gyorsan megrendite:
ingadozó tamásoknak
megszilárdult a Hite.
Köztük eddig egyetértés
alig-alig lehetett,
s fellángolt most a szívükben
az isteni Szeretet!

Kunszery Gyula

ÉDESANYÁK KÖSZÖNTÉSE

EMLÉK

Szobában menta, hárs,
kamilla illata.
Hűvös kéz forró homlokon,
tisztá ing, fehér ágyruha.
A gyerek már épp csak piheg.

- Asszonyom, kétóránként
Egy-egy tablettát. Meglátjuk...
Ha megél reggelig, megmarad.
Ne szállítsuk most.
Túl nagy a kockázat.

Csillag ég sötét ablakon...
Előtte a Hold is meghajol,
int s még a szél is megáll,
sarokban némán les a bogár:
„Aludj nyugodtan, itt vagyok”

Fohászt suttog, nem zavarja
a két másik gyereket:
mindkettő az álomország
zsombékain lépeget.
Lusta ma nagyon a reggel...

A tónál megmozdul a nád,
Szárára rőt sugár lövell.
Tíz perc, és fényes a világ
Ágyában felül a beteg:
„Szeretlek Anyukám!”

Vári Lili

ÉDESANYÁK

Mikor egy-egy romlott
Semmi embert látok:
Aki magának is,
Másnak is csak átok,
Akinek soh'sincs egy
Tiszta indulatja:
- Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja!

Ha a sors egy olyan
Nagy úrral hoz össze,
Akitől akár egy
Világ dőlhet össze,
De jaj, föl nem éri,
De könny meg nem hatja:
- Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja!

S ha mikor a szívünk
Megtelik jóssággal,
A szemünk könnyűvel,
Lelkünk imádsággal,
Mikor egy-egy nemes
Tettet visziünk végbe:
- Csókoljuk meg édesanyánk
Lábnyomát érte!

Szabolcska Mihály

HÁLAADÁS

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
Imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
- Itt e földön senki sem szerethet jobban! –
köszönöm a szemét, melyből jószág árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,

Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezedd az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

Dsida Jenő

EZÜST VERS

Ezüst folyó hátán
ezüst vízen ezüst bárka,
hold ezüstje hidat renget,
de a kislány azt nem látja,
szempilláján ezüst könnycsepp,
ki nem csordul, le nem gördül,
összekulcsolt két keze közt
emlék-orsó lassan pördül:
ezüst szállal rég befonta
és ezüst lett a koporsó,
befelé hulló könnyektől
tele lett az ezüst korsó...
Árvasága fájó terhét
alig bírja már emelni,
- de jó lenne ezt a terhet
Isten kezébe letenni!
Mély sóhajjal néz az égre,
nem talál szót, nem is bánja,
ezüst fényű csillagok közt
Édesanyja szemét látja.

Lukátsi Vilma

FOHÁSZ ÉDESANYÁMÉRT ☺

Hozzád száll fohászom
minden este, reggel,
gyermek imádságom,
Úr Jézus fogadd el!

Tárd ki áldó kezéd
édesanyám felett;
segíts nekem is, hogy
engedelmes legyek!

Varga Erzsébet

NAGYMAMÁK KÖSZÖNTÉSE ☺

Gyermekszívemet
hála járja át,
és köszöntök ma
minden nagymamát,

akik szeretve
szolgálnak nekünk,
megértő szívvel
örülnek velünk.
Minden örömünk
megtízszerezik,
s a bánatunkat
mind megfelezik.
Áldja meg az Úr
nemes szívüket,
és jutalmazza
szeretetüket!

Ismeretlen szerző

ANYÁK NAPI KÖSZÖNTŐ ☺

Virágcsokor a kezemben,
szeretet van a szívemben.
Csordultig van az örömöm,
Édesanyámat köszöntöm.

Kis szívemből azt kívánom,
hogy sok boldog napot lásson,
teljesüljön imádsága,
az Úr Jézus bőven áldja!

Varga Erzsébet

ANYÁM

Ajándékul adott téged Isten,
Ahogy a földnek adta a napot;
Aranynál is drágább vagy te nékem,
Az Úrnak érted hálát adok.

NYári tűzben vagy fagyos télben,
NYomodban mindig virág fakad;
NYugalmat találok közeledben,
NYereség nekem minden szavad.

Áldom Istent érted éjjel-nappal,
Áldozatod nem felejttem el;
Átadom most e pár virágzállal,
Átadom, mit szó sem mondhat el.

Messze sodorhat tőled az élet,
Mégis mindig gondolok reád;
Magammal hordozom szent örökséged,
Megőrzöm arcod mosolyát.

Gerzsenyi László

ÉDESANYÁMNAK ☺

A mi drága édesanyánk
sokat küzd és fárad értünk;
korán kel és későn fekszik,

nagy Istenünk, áldd meg, kérünk.

Töltsd be szívét türelemmel,
új erővel, ha elfárad;
mert anyukánk minden napja
csupa szeretet-szolgálat!

Varga Erzsébet

IMA AZ ÉDESANYÁÉRT ☺

Édes, jó Istenem
hallgasd meg imám,
áldd meg az én drága,
édes, jó anyám!

Mily sok jót tett velem,
el sem mondhatom,
a nevét imámba belefoglalom.

Addig vagyok boldog,
míg ő van velem,
éltesd őt sokáig,
Uram, Istenem!

Erdélyi Ilona

BUBA ÉNEKE ☺

Ó ha cinke volnék,
Útra kelnék,
Hömpölygő sugárban
Énekelnék –
Minden este
Morzsára, buzára
Visszaszállnák
Anyám ablakára.

Ó ha szellő volnék,
Mindig fújnék,
Minden bő kabátba
Belebújnék –
Nyári éjen,
Fehér holdsütésen
Elcsitulnék
Jó anyám ölében.

Ó ha csillag volnék
Kerek égen,
Csorogna a földre
Sárga fényem –
Jaj, de onnan
Vissza sose járnék,
Anyám nélkül
Mindig sirdogálnék.

Weöres Sándor

ÉDESANYÁM SZERETETE ☺

Édesanyám szeretete
olyan, mint a nap sugára,
amely áldást, fényt, meleget
áraszt szerte a világra.

Lenne bár a szeretetem
olyan, mint a holdnak fénye,
mely a napnak fényességét
visszavetíti az égre!

Erdélyi Ilona

ÉDESANYÁMHOZ ☺

Este hogyha fekszem,
Reggel, ha kelek;
Édesanyám imádkozni
Tanít engemet.

Odaül az ágyhoz,
Mefogja kezem,
Jó Istenről, Jézusunkról
Beszélget velem.

Üdvözítöm, kérlek,
Halld meg sóhajom:
Áldd meg az én anyácskámat,
Áldd meg, de nagyon!

Csopják Attila

ANYÁM KÖSZÖNTÉSE

Gyönyörű gyöngyös palota
csillagkapukkal ékes,
várjon, fogadjon be puha
legszebbik nagytermébe!

Egykor a bölcsesség tiszta
érett példabeszéde
szépszavú szádon ragyogva
tanított emberségre.

Illatok, koszorúk, szirmok,
bojtok, pálmák és fények,
meleg lombok az alkonyatban
ringassanak el téged.

Anyácska, vékony csontjaid
takarja áldott kékség,

találd meg Isten karjait,
tested azok röpítsék -,

az út már régen ismerős:
imák futottak rajta.
Bárcsak a felelet jönné!
Bárcsak vigasz fakadna!

Vári Lili

ANYÁD

Aki jó volt hozzád, az volt az anyád,
Minden pillanatban gondolt ő reád.
Ha sorsod megvadult, s látta, hogy elüt,
Félre tolt az útból, s elé ő feküdt.

Aki jó volt hozzád, az volt az anyád.
Ha fáztál, a lelkét terítette rád.
Átvette terhedet, hogy azt ne te vidd,
Simogatta sebed, sírta könnyeid.
Hogyha megbántottad – mért bántottad őt?
Nem sírt ő sohasem a szemed előtt.
Nem hangzott ajkáról soha-soha vád,
Akihez rossz voltál, az volt az anyád.

Falu Tamás

VIRÁGOSAT ÁLMODTAM ☺

Édesanyám,
virágosat álmodtam:
napraforgó
virág voltam álomban.
édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől
napnyugtáig ragyogtál.

Ágh István

KIS IMÁDSÁG A SZÜLŐKÉRT ☺

Akik minden gondjaikkal
Értem élnek, rám vigyáznak:
Áldd meg, Isten, két kezeddel
Jó anyámat, jó apámat!

A SZÜLŐKÉRT

Mennyei jó Atyám, őriző pásztorom!
Kelő nap fényénél hozzád fohászkodom.

Ne hagyj el engemet, édes jó Istenem!
Ott, ha te vagy velem, kicsoda ellenem?

Függeszd a szememet apára, anyára,

Hints áldást fejükre, a lábuk nyomára!

Pósa Lajos

A REGGEL

REGGELI IMÁDSÁG ☺

HOZZÁD FORDULOK IMÁBAN
SZÉPEN, MINDEN REGGEL
ÉGBE SZÁLL FEL A FOHÁSZOM,
MIKOR A NAP FELKEL.
HÁLÁS SZÍVVEL KÖSZÖNÖM
AZ ÉJ CSENDESSÉGÉT.
KÉRLEK NAPPAL VIGYÁZZ REÁM,
KÍSÉRJÉL ÉS VÉDJÉL.
TIÉD ÉJEM, TIÉD NAPOM.
MARADJ VELEM, ÉN JÉZUSOM!

Vári Lili

REGGELI IMÁDSÁG ☺

Elmúlt az éj,
felkelt a nap,
jó Istenem
én áldalak.
Velem voltál,
megőriztél,
hatalmaddal körülvettél.
Ha velem vagy
s enyém maradsz,
munkámhoz
új erőt Te adsz.

Gerő Sándor

IMÁDSÁG REGGEL ☺

Jézusom, én kérve kérlek,
Bajtól és büntől Te védj meg!
Áldd meg számomra e napot,
Mit kegyelmed újból adott! Ámen

Boros Gergely

TIED A DICSÉRET! ☺

Téged dicsér az én lelkem,
Mikor a Nap felkel,

Téged hívlak segítségül
Minden áldott reggel.

A te áldott, szent nevedben
Kezdem a munkámat,
S tied szívem akkor is, ha
Öröm ér vagy bánat.

Tudom, minden javamra van,
Ha szeretlek téged,
S tudom azt is, hogy mindenért
Tied a dicséret!

Téged hívlak, téged áldlak,
Ha nyugodni térek,
Legyen egész életemben
Tied a dicséret!

Erdélyi Ilona

AZ ESTE

ESTELI ÖNYÖRGÉS

URAM! KÖSZÖNÖM TENÉKED
A KICSORDULÓ KÖNNYEKET,
MERT KÖNNYEBB ÍGY A BÁNAT!
... DE ÍGY IS ÚGY FÁJ A SZÍVEM,
MIALATT KERESZTEM VISZEM.
URAM! TE AKI ÉRTESZ – KÉRLEK!
SZÉPÍTSD MEG ÉJSZAKÁMAT!

Bánhidy Bea

ESTVÉLI ÉNEK

Krisztus, ki vagy nap és világ,
Minket sötétségben ne hagyj!
Igaz világosság te vagy,
Kárhozatra mennünk ne hagyj!

Nehéz álom el ne nyomjon,
Az ellenség meg ne csaljon;
Testünk hozzá ne hajoljon
És haragodba ne hozzon!

Mi szemünk ha alusznak,
Sziveink rád vigyázzanak;
Te hatalmad ereje
Légyen híveid őrzője!

Úr Isten hozzád kiáltunk:
Gondviselőnk, légy oltalmunk!
Őrizz meg ellenségektől,
Lelki testi inségektől!

Parancsoljad angyalidnak,
Hogy mireánk vigyázzanak;
A mi gonosz ellenségünk
Messze távol járjon tőlünk!

Emlékezzél meg mirólunk:
Jól tudod, mily gyarlók vagyunk:
Kiket megváltál véreddel:
Úr Jézus, kérünk ne hagyj el!

Dicsőség legyen Atyának,
Ő szent Fiának, Krisztusnak,
Szentlélekkel egyetemben,
Örökkön-örökké! Ámen!

Ismeretlen latin költő (VII.sz.) ford: Egri Miklós

ALTATÓ ☺

Kismadárka nem dalol
vidáman a lomb alól,
erdő mélyén fák alatt
őzike nem szalad.

Jánosbogár arra jár
helyet éppen ott talál,
egy fűszálra lehever,
lámpása ott alszik el.

Nap nem süt. Hold nem ragyog,
Alszanak a csillagok.
Álomtündér rád nevet
Hunyd le te is kis szemed.
Parászka László

FOHÁSZ

találj magadra bennem Uram
hogy létezzem
mielőtt leszáll az alkony

Pálos Rozita

BÖLCSŐDAL ☺

Aludj el drága kisbaba,
szüleid fénylő csillaga!
Anyuka karja átölel,
millió csókot rádlehel.

Aludj el drága kisgyerek,
széltől és naptól védelek,
kis fészked biztos oltalom,
tudod, hogy javad akarom.

Aludj el drága kisgyerek,
ne érje bánat szívedet,
szép legyen álmod szerfelett,
aludj el drága kisgyerek!

Aludj el drága kisbaba,
szüleid fénylő csillaga!
Anyuka karja átölel,
millió csókot rádlehel.

Esztergályos Erzsébet

ESTI IMÁDSÁG

Ó, milyen vak homályba futnak
kik nélküled indulnak utnak.
A kezemet nézem: leszárad;
szivem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedted,
csend volt szivemben és a csendben
szavad szól csak mindennél szebben.

Én Istenem, hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام;
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!

Keresztury Dezső

ESTI KÉRÉS ☺

elpihen minden
ha eljő az este
csend borul tájra
az emberekre
holnapról álmodj
az ISTEN tenyerében

Ablonczy Ágnes

KÖRÜLÖTTED A VILÁG – A TEREMTÉS CSODÁI

AKIT AZ ÚR SZERET...

Akit az Úr szeret, megáldja
s a nagyvilágba küldi ki,
erdő, patak, völgy hűse várja,
ezer csodát mutat neki.

A vándorlásra lusta lelket
hajnal sosem frissíti meg,
ínség, gond rak rá sűrű terhet,
családért, gyermekért szepeg.

Patakvizek futnak cseregve,
az ég felé pacsirta tart,
dalával szívem hogyne zengne
harsányszavú hajnali dalt?

Bízom a jó Isten kezében,
ő életet pacsirtát, hegyet,
erdőt, vizet, Úr földön, égen,
s gondjába vette ügyemet.

Joseph von Eichendorff (ford. Áprily János)

A MINTÁZÓ

Mire faragta ezt a nagy sziklát,
Uram? Gondoltál-e mellé valamit,
e cikkcakkos formának van-e titkát
rejtő oka, mit földi szem alig lát:
akartál-e velünk, Uram, valamit?

Mire faragta Uram e kis embert
s e nagy sziklát ide a tó fölé:
miért mozgatod meg esténként a tengert,
mért szólaltatod, ki hallgatni sem mert
téged? Mért hoztál el a tó fölé?

Magyarázd el, mintázó, titkodat,
mért faragta a fűszálakat hegyesre,
mire vagyunk csak úgy a létbe vetve,
kerek és görbe formákba jegyezve,
változva, kopva, megújulva egyre,
sziklák, emberek, varnyúk és lovak?

Márai Sándor

NÉZZ FÖL!

Nézz szét a földön,
Amerre lépkedsz,
Szívd be jól mélyen
A nyár szagát;
Gyümölcsök érnek
Aromák őrzik
Emlékké váltan
Percek zamatát...

Nézz föl az égre,
Végtelen réten
Legel a bodros
Felhőtestű nyáj;
Millió csillag
Váltja fel őket,
Ha éjsötétre változik a táj...

Attól ne rettegj,
Hogy Pásztor nincsen,
Hogy gazdátlanul
Forog az egész,
Nézz szét a földön,
Nézz föl az égre,

Mindenütt ott van:
Isten keze véd.

Lukátsi Vilma

NYÁRI RAJZ

Hogy mit láttam? Elmondhatom.
De jobb lesz, ha lerajzolom.
Megláthatod te is velem,
csak nézd, csak nézd a jobb kezem.

Ez itt a ház, ez itt a tó,
ez itt az út, felénk futó,
ez itt akác, ez itt levél,
ez itt a nap, ez itt a dél.
Ez borjú itt, lógó fülű,
hasát veri a nyári fű,
ez itt virág, ezer, ezer,
ez a sötét gyalogszeder,
ez itt a szél, a repülés,
az álmodás, az ébredés,
ez itt gyümölcs, ez itt madár,
ez itt az ég,
ez itt a nyár.

Majd télen ezt előveszem,
ha hull a hó, nézegetem.
Nézegetem, ha hull a hó:
ez volt a ház, ez volt a tó.

Nemes Nagy Ágnes

TÖRVÉNY ☺

Törvényt ír az Isten ujja,
télre tavasz jöjjön újra!
Rügyezzenek fák, virágok,
szépítsék meg a világot!

Tavasza jön nyár melege,
záport is hoz dús fellege.
Törvényt ír az Isten ujja,
megérik a gyümölcs újra.

Nyár melege őszbe fordul,
tél hidege megcsikordul.
Törvényt ír az Isten ujja,
télre tavasz jöjjön újra.

Esztergályos Erzsébet

CSIPKEBOKOR

Oly közönséges, árva kis bokor,
Körülte gaz nő, állat rátípor,
Ember véresre sebzi magát rajta,
A szitkot, gúnyszót özönével hallja.
Ő mégis rendületlen hittel várja,
Hogy egyszer égi tüzet fog az ága,
S akkor, mint írva vagyon: a hegyen,
A lángjában az Isten megjelen.

Reményik Sándor

MÍLY HATALMAS VAGY

Csak ragyogás, ragyogás mindenfelé,
Vakít a fény.
Szemem mohón issza,
S felölelnék most mindent egyszerre
Ha tudnám...
Olyan szép minden.
A fák, a virág, az illat,
S a vízre ráhullt fény,
Mint százannyi csillag
Verődik vissza, szerteszét:
Oda, ahonnan vette kezdetét.

Nem értem mégis, hogy lehet?
A télre tavaszt hoz, az ősze telet.
S a nyár, ez a forró lüktetés,
Kenyér ígérete, ha érik a vetés,
Mire fogy a régi, itt van az új,
A földből nő ki csak úgy, hangtalanul.

Virágok bomlása, rügyek a fán,
Harmatnak hullása füledt éjszakán
És a természetben ezernyi csoda:
Tudom, magyaráz a kémia:
De választ nem adhat.
Nem is kérdezem,
Csak leborulok előtted Istenem.
Fejem meghajtom, szavam elakad:
- ki sem mondhatom
mily hatalmas vagy!

Páskulyné Kovács Erzsébet

FOHÁSZ

„Uram Jézus! Taníts meg arra,
hogy nagylelkű legyek,
hogy Hozzád méltóan szolgáljak:
hogy adjak számolgatás nélkül,
hogy teljesen odaadjam magam a
Te szolgálatodra, nem várva más

jutalmat, mint azt, hogy tudom:
a Te szent akaratodat teljesítem!
Ámen”

Xavéri Szt. Ferenc

SZÉKELY ASZTALI IMÁDSÁG

Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
Teríts asztalt szegénynek, s árvának.
Nyújtsd ki Atyánk, nyújtsd ki
Jóságos kezedet,
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret!
Ételben, italban legyen mindig részünk,
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk.

Ámen!

A HÓVIRÁG FOHÁSA

Nyitogatja a markát a fagy már s üde
szellő fúj a tar ágak alatt.
Indul a raj valahonnan a jó meleg
afrikai tocsogókról, és
suttognak az eres gyökerek.
Hallja a bükk odafent a
magasban, és pattog sok ág a didergést
elfeledő ragyogásban.
Surrog a barna avar, rög gurul szerte,
duzzad a hagyma s feszíti
a teremtésben újuló élet;
és mire hatszor körbeforog
ős-sarka körül a Föld, hogy
hetedikre a fény beköszönjön ide:
csöppnyi virágok fejére;
száll a dicséret az Úrhoz a fényért, s az
új tavaszért, s hogy a létben
részt adott neki: a Hóvirágnak,
s vele szól millió társa:
„Tied, nagy Alkotó minden a földön, hát
csak Hozzád szálljon a hála!”

Vári Lili

ŐSZI REMÉNY

Pörgő levelek, neszező avar,
koppanó árva gesztenye,
ködös égen madárrikoltás
terjengő füst a völgy felett,
erjed a must dohos pincékben,
keményre tapad az agyag,
hártya türemlik a kis vizekre,
bezárják az ablakokat.
Félelem lopózik öreg szívekbe,
magas fűben az őz lapul,
bundát cserélt, mert a fagy nehéz lesz

róka, hiúz meg a mezei nyúl.
Örökre elszökött királyi
fuvolásunk, a sárgarigó?
Nem szökken víg szöcske
többet a nyári réteken?
S nem suttog többet szép szavakat
a nyári Hold a fátyolvízesésnek?
 Ne félj! Ringatnak új kalászt
 didergő földjeink, és zenél
 méh, tücsök, dongó virág felett!
 Enged fagyot és aggodalmat,
 de küldi szelíd szeleivel
 az új tavaszt Teremtőd,
 ki vizet, erdőt és az úszó felhőt,
 szelíd virágot, tölgyet és rigót,
 és mindenek felett téged szeret.

Vári Lili

KAKUKFŰ

A kakukfüvet ismered?
Oly csepp, szelíd, gyengelila,
hogy észre sem veszi a réten
szinte senki emberfia.

De amikor leszáll az est,
mikor a mező szendereg,
s arra járnak az esti lepkék,
a fémes-szürke szenderek,
nagy potrohukat, fejüket
befonja akkor, mint a fátyol
a kakukfű mézes szaga
s lebukfenceznek illatától.

Nemes Nagy Ágnes

HANYATTESETT BOGÁR (2)

Hanyatt vágta az elvonult vihar,
hever égnek vetett lábaival.

Gyámoltalan a semmibe kaszál,
s vagy irgalomra, vagy csodára vár,

mert soha senki nem gondol vele,
kábán vergődik, fogy az ereje.

Pedig, ha egy kéz fölemelte volna,
virágporért most vígan kóborolna.

Tán azzal teszed szebbé a világot,
ha a fetrengőt útjára bocsátod.

Bódás János

FÜSTJELEK ☺

Eső szítál, amerre látok,
avar gőzöl a fák alatt,
az ősz a bőr alá szivárogo,
s a hegyek, mint az indiánok,
kék füstjeleket váltanak.

Vigyázz – mondják -, a tél hideg lesz,
nem ismer könyörületet,
s ne félj – teszük hozzá a jelhez -,
a próba bármilyen keserves,
mögötte ott a kikelet.

Hárs Ernő

TEREMTÉS ☺

Jó Istenem,
a nagyvilág,
a virágok,
vizek, hegyek,
a források,
a tengerek;

fönt csillagok:
ékes Tejút,
Göncöl-szekér,
a Fiastyúk,
az Esthajnal,
a Sarkcsillag

dícsérnek mind,
Téged, Te nagy!

Milyen gazdag
és gyönyörű
teremtésed!
Magasztalom
míg a szívem
bennem dobog,
minden csodás
gondolatod!

Vári Lili

ALLIGÁTOR ☺

Bátor a kis alligátor,
ki még alig-alligátor,
kikecmereg a tojásból,
s már támad,
kapkod utánad.
Tűfoga villogó sorba,
rád sziszeg, tátog a torka,
bátor
a kis alig-alligátor.

Hajnal Anna

CET ☺

Hogy a cet mekkora?
Mint egy ház, akkora!
Hát kicsinye mekkora?
Mint elefánt, akkora!
Jó, hogy a tengerben él,
forgolódhat, el is fér,
úszhat, játszhat, mint a hal,
míg jókedvű, fiatal.
Morgós vén lesz? dehogyis!
Fújtat, játszik akkor is.

Hajnal Anna

A SÖVÉNY

Magas sövény, alatta
árnyék, árnyék, árnyacska.

Gyülekezik ott az erdő
sok lakója, mind dicsekvő.

Kérkednek a tüskés sünök:
- A mi subánk a legkülönb.

Rátódít a medve gyorsan:
- Jobb énekes nálam hol van?

Erre hinceg ám a róka:
- Aki szebb, mint én, ki volna?

A nyuszi meg azzal ugrál:
- Nincsen gyorsabb a gyors nyúlnál.

Magas sövény, alatta
árnyék, árnyék, árnyacska.

Fölötte a madárnépség
ül, hogy magukat dicsérik:

Cinke mindet így okítja:
- Nincs, ki nálam többet inna.

Szól a szarka, arra büszke:
- Kinek jobb a főztje, sültje?

Kis veréb, de hangja harsog:
- Hol találtok jobban alvót?

Azzal térnek ágyba este:
holnap kezdik, újra, egyre.

Magas sövény, alatta
árnyék, árnyék, árnyacska...

Tatjana Alekszejevna Mavrina (ford.: Tarbay Ede)

SZÖKÖKÚT

Mi szól a kertben? Mi szól a fákon?
Talán a szél jár juharfaágon,
talán szökőkút szökik ki sorban,
ezer szökőkút, ezer bokorban?

Ki itt a kertész?
Talabér, Talabér!
Mi szól a kertben,
Talabér? Talabér?
Hallani lent-fönt,
hallani: cseng-csöng,
Talabér, Talabér!

- Nem a víz, nem a szél,
nem a hold, nem az éj,
fülemüle szól most, mivel telehold van,
fülemüleszó ez, fekete bokorban,
fülemüle hangja ide-oda csobban.

Nemes Nagy Ágnes

RIGÓFÉSZEK ☺

Jókor kelve láttam én,
láttam csudaszépet,
hogyan épít a rigó,
ágak közé fészket.

Alkonyatig meg sem áll,
kutatja a tájat,
füvet, mohát, sarat hord,
vékony kórószárat.

Száll a hétfő, száll a kedd,
csattog napok szárnya,
mire elrepül a hét,
készen a kosárka.

Mint egy fonott kis kosár,
olyan ez a fészek –
köszönöm, rigómadár,
köszönöm, hogy láthattam
ezt a csudaszépet!

Zelk Zoltán

MADÁRÉNEK ☺

A lomb között dalolva
zeng, zeng a kisrigó;
és arról énekelget,
hogy élni, élni jó.

Harmatra, magra nincsen,
nincs semmi gondja sem,
és csak dalol, dalolgat
vidáman, kedvesen.

Az erdő mélyiben zeng

a kis vidám rigó,
és mindhalálig zengi,
hogy élni, élni jó.

Német népköltés (ford.: Végh György)

ERDŐ

Ó, Istenem, de csoda volna,
ha az erdő megsokasodna,
még erdőbb lenne, csupa gyémánt,
és én ott állnék benne némán.

Egy madár ülne fönn az ágon,
amilyenre én magam vágyom,
nem szólna, csak reám meredne,
és az én könnyem megeredne.

Gyurkovics Tibor

FECSCHEÍVOGATÓ ☺

Villásfarkú fecskemadár,
jaj de régen várunk!
Kis ibolya, szép hóvirág
kinyílott már nálunk!

Fátyolszárnyú kis méhecskék
zúgva-zöngve szállnak.
Cifra lepkék, kék legyecskék
ide-oda járnak.

Rózsa, rózsza, piros rózsza
nyitogatja kelyhét;
itt a tavasz, lessük, várjuk
a csicsergő fecskét.

Móra Ferenc

TÜCSKÖS ☺

Réten, réten
fű tövében,
tücskök ülnek,
hegedülnek.
Fészkén fölsír a madár,
aztán újra szundikál,
pity-pity-
mallatig,
szép hajnalpirkadatig.

Csanádi Imre

CSIGABIGA ☺

Napos mohán
melegszik a

botszemű kis csigabiga:
korán kibújt;
s most vár, pihen,
fél és örül,
mint a szívem.

Szabó Lőrinc

A VAKOND ☺

Mily tágas, szép a házikód,
vakondom, kis furám!
Bársony ruhácskád nagyszerűbb,
mint bármelyik ruhám.

Mégsem cserélnék szívesen
egy napra sem veled,
mert élni jól a föld alatt
tudom, hogy nem lehet.

A nyári lég oly tiszta, friss,
és oly vidám a nap!
Mily furcsa, hogy te élni ott
szeretsz a föld alatt!

Lucy Diamond*
*ejtsd: Lüszi Diamon
(ford. Fazekas Anna)

ELEFÁNT ☺

Az elefánt nagyon erős,
Mégis szelíd, nem hencegős.
De ne bosszantsd, mert megbánod!
Lefröcsköli a kabátod!

Drégely László

HÁROM NYUSZI ☺

Kis kút, nagy kút,
Közte út fut,
Rajta három
Tapsifüles
Szamárháton
Kukutyinba
Igyekezik –
Hol a zabot kihegyezik.

Drégely László

RIGÓK

Tegnap egy rigó
fönn a fán,
füttyentett egyet,
s azután

tovaröppent
a szomszéd fára.
Ott várta
a párja.

És a párja is
füttyentett egyet.
És együtt a harmadik
fára röppentek.

Egy fa – egy fütty.
Így szálltak fáról fára –
s reggelre kizöldült
a környék minden fája.

Kányádi Sándor

SZARVAS-ITATÓ

Ahol a szarvas inni jár,
moccanatlan a nyír s nyár;
még a fűszál is tiszteleg,
mikor a szarvas inni megy;
megáll akkor a patak is
egy pillanatig áll a víz:
s ő lépked, ringatja magát,
agancsa égő, ékes virág.

Kányádi Sándor

MUZSIKA

TAVASZI VERS ☺

Végre tavasz van! Jó meleg.
A napsütésben hempereg,
sok rügy a nyújtózó nyárfán,
s lágy szellő játszik ágain,
mint ifjú zenész a hárfán.
Csupa zsongás és cirpelés
e tél utáni ébredés.
Hogy nő a friss fű hallani,
s rigó trilláz a hajnali
alvó napot felkölteni.
Tulipánt tűz gomblyukába,
s sárga nárciszt a déli fény,
és sütkérezik tenyerén,
kéregből bújó koronás,
sok piros pöttyös bodobács.

Bucsek Noémi

MUZSIKA

Én költő lettem, te meg légy zenész,
csak muzsikálj, s énekelj, kis Kati,
Bachot, Chopint s a többi nagy zenét
szeretném majd tetőled hallani.

Tudod, zenével kezdődött a lét,
mikor még nem volt emberi beszéd,
a szél dalolt és Éva ősanyánk
dallal ringatta első gyermekét.

Zúg a vihar és zeng a zivatar,
dalt sodornak a szférák szárnyai,
s a rádión át felénk ömlenek
a légóceán hanghullámai.

Nézz a magasba, fönt a csillagok
virrasztanak, mint fénylő hangjegyek,
talán onnan vették a nagy zenét
a muzsikáló örök szellemek,

s hidd el, a bolygók csodás rendszerét,
azt is zenei ritmus hatja át,
s ha jól figyelsz, füled fölissza majd
az örök pálya csodás ritmusát.

De mért is szállnánk el oly messzire,
itt fönt az ágon rigó füttyörész,
tücsök szól, és zümmög a bogár,
hallod Kati? Ez mind és mind zenész.

Ők így születtek te meg csak tanulj,
ember nem jut tudáshoz könnyedén,
hangszerekből úgy áradjon a dal,
mint költők szívéből a költemény.

Várnai Zseni (1960)

BARÁTSÁG-SZERETET-KÜLDETÉS

KISBARÁTOK ☺

- Szia, Lackókám, de jó, hogy jöttél,
szeretném, ha velem röpnél!
Apa faragott nekem úrszekeret
pontosan belefér kettő gyerek!
Várnak ránk a tágas egek,
sugarak, aranykerekek.
Szállj velem együtt egy felhőn,
lessük a hegyeket fentről:

hősipkát tibeti csúcson,
pandamacit, hogy fára kússzon.
Bálnát a nagy óceánban,
zord bölényt Amerikában.
Oroszlánt, gepárdot, elefántot
az afrikai szavannákon.
Juj, vigyázzunk, itt a Vezúv!
Ott meg az Etna krátere zúg!

Told el a felhőrojtot,
nézd a párizsi Eiffel-tornyot!
Átsuhanunk a Csatornán,
köd dohog londoni utcán.
Majd feltűnnek a fehér foltok
közt a norvég fjordok.
Rázkódik felhő meg űrszekér,
lökdös-mardos a jeges szél.

Jobb is lesz: jön már az este –
itthon leszállni szép zöld gyepre.
Csak még az új könyvemet nézd meg:
Bors néni mond benne meséket.
Ha mennél már, mert elfáradtál,
Anyuval elkísérünk, úgy ám.
Akkor is tudom, ha elringat az álom:
Te vagy az én legjobb barátom!

Vári Lili

„EGYMÁS TERHÉT HORDOZZÁTOK”
(Gal. 6,2.)

Kolozsváron, egyszer nyáron,
kint jártam a nagyvásáron.
Bámultam egy székelly bácsit,
ki módosan farigcsált itt.
Kicsi bicska, kicsi tábla.
Mi is lehet írva rája?

Ott sorjázott fényezetten
a bordázott szőtteseken,
mi már kész volt. Olvasgattam,
a betűket rakosgattam
egymás mellé, ahogy tudtam.
Egynél aztán megmaradtam.

Ezt szeretném, Édesapám!
Legyen ez a vásárfiám.
Édesapám kifizette,
a kezembe odatette.
Leveles ág futott rajta,
szép, faragott, székelly-fajta.

Csak örültem, csak ámultam
s a rávésett sort bámultam.
Ez állt rajta, hallgassátok:
„Egymás terhét hordozzátok”.
Ez lett az én jelmondatom,
ez kísért el nagy utamon.

A segítség örömeivel

jártam. Boldog kegyelmével.
Néha bizony roskadoztam,
míg más terhét elhordoztam.
Ösztönzőm lett és végzetem.
Így éltem le az életem.

Megőriztem, el nem hagyom.
Most is itt néz rám a falon.
„Mihály János” volt; Ki véste,
„Körösfőn” e táblát szépre.
(Így írta a hátlapjára.)
Járjon áldás a nyomába.

Rolla Margit

JÉZUS A VENDÉG

Szegény ember, csak napszámos,
Kis családja igen számos,
Nagy, keserves munkát végez,
Azután ül az ebédhez.
Koldus ebéd, őreá vall,
Híg leveske csak egy tállal,
Pléh kanál benn körös-körül –
Ennek csak az éhes örül.

Szegény ember, jámbor ember
Mindjárt neki látni nem mer,
Előbb halkán elrebegi,
Véle mondják a gyereki:
„Édes Jézus, légy vendégünk,
áldd meg, amit adtál nekünk!”

Jézus, fenn az örök fényben,
Kedvét leli a szegényben.
Hajt az esdő buzgó szóra,
Szerény, kedves meghívóra.
Veszi földi vándor képét,
A gunyhóig vonja léptét.
Bekopogtat: „szabad?” – tessék!
„Hej egy falat, beh jól esnék!”

Szegény ember és családja
fáradt vándort jól ellátja.
„Hát bizony mi véknyan élünk.
Hanem azért egyél velünk”.
Jézus is kap egy kanalat,
Jut rá sok lé, kevés falat.
A szegénység gyöngé kosztját
Véle híven így megosztják.

S amint esznek, eddegélnek,
Tessékelve a vendégnek,
Szól az asszony: „Apjuk lássa,
A leveske mily pompás ma!”
Szól az ember: „Bizony, anyjuk,
Ezt a levest itt nem hagyjuk!
Rég eszünk mi együtt ketten,
De ilyen jót még nem ettem.”
Szól egy kis lány: „Édes szülém,
Éledek e levestül én,

Pedig gyöngé beteg voltam,
Sorvadoztam, majd megholtam.”
Szól a fiuk: „Én is érzem,
Pezdül tőle minden részem,
Szinte olyan erős vagyok,
Dolgozhatom, mint a nagyok.”
S mind a többi apróbb cseléd
Eldicséri eledelét:
Ilyet – nincs is ennek mása –
Nem főz a király szakácsa!

Áldott meglelégedettség
Fogja itt el kiki testét –
S öreg, apró, mind a hányan,
Esznek boldogan, vidáman.

Hát a vendég? ... Ül csak szépen
Szeliden a durva széken
S nézi biztatón mosolygva,
Milyen jó e jóknak dolga.
Feje körül szivárvány gyul,
Teste ködszövevétté lágyl,
Megjelen egy fényes csillag
S Jézus elszáll, mint az illat.

Mire feltekint a jámbor
Boldog nép – már nincs a vándor.
Vajh' ki volt ő, hova lett ő?
Vajjon jóízűt evett ő?...
A szivekre halkán száll a
Tiszta értés s zeng a hála:
Édes Jézus, Téged áldunk,
Te voltál ma vendég nálunk.
Te, ki jó szegénynek osztod
Életére a malasztot!*

(*malaszt: kegyelem)

Kozma Andor

VILLANÁS

Ha másokkal fölétetem,
Akkor lesz élő életem.

Csorba Győző

ADD TOVÁBB

Ha van valamid, ami jó,
Ami barátaiddal megosztható,
Legyen bár csak egy apróság:
Hozhatja Isten áldását.
Add tovább.

Lehet, hogy csak egy dal, mely vidám,
De segít megharcolni egy-egy csatát.

Lehet, hogy egy könyv, mely érdekes,
Egy kép, vagy pillantás, mely kellemes.
Add tovább.

Ne feledd a másik fájdalmát.
Te kell, hogy segíts az úton tovább.
Egy kedves szó, vagy egy mosoly
Áldás lehet a másikon.
Add tovább.

Ha tudsz egy kedves történetet,
Vagy hallottál az utcán jó híreket,
Vagy jó könyvet rejt a szobád,
Mely segít elúzni a másik bánatát.
Add tovább.

Ne légy önző a szívedben,
De viselkedj a legnemesebben.
Tedd a közösbe kenyered,
Hogy társaid is egyenek.
Add tovább.

Ha Isten meghallgatta imád,
S az égből áldást küldött le rád.
Ne tartsd meg csak magadnak,
Míg mások sírnak, jajgatnak.
Add tovább.

E. Isenhour

RONGYSZŐNYEG (részlet)

Én is világot hódítani jöttem
s magamat meg nem hódíthatom,

Csak ostromolhatom nehéz kövekkel,
vagy ámíthatom és becsaphatom.

Valaha én is úr akartam lenni;
ó bár jó szolga lehetnék!

De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
s uraktól nyüzösög a végtelenség.

Weöres Sándor

MINDEN EMBER

Mókust láttunk, őzet láttunk,
hegyesorrú rókát láttunk.
Mókus fára fölfutott,
őz a fák közt elfutott,
a róka is usgyé neki
a bokrok közt a vadcsapásnak:
mindahárman embert láttak.

Mennyi idő kéne ahhoz

róka üljék a lábamhoz,
mókus egyék tenyeremből,
őz lakják a kenyereimből?
Majd ha egy láb se tipor
majd ha kezünk sohasem ver
majd ha megél egykenyéren
minden ember minden ember.

Bóka László

LÉGY FÉNYSUGÁR!

Légy fénysugár az élet útján!
Légy fénysugár sötét helyen!
Engedd be Jézust, ha kopogtat,
hadd lehessen mindig jelen!

Légy fénysugár az élet útján!
Légy a békeesség követe!
Vigyed a jó hírt szerteszét!
Légy a szomorú öröme!

Légy fénysugár az élet útján!
Légy tiszta fény a partokon!
Járj Mestered lábnyomában,
hogy győzhessél a harcokon!

Légy fénysugár az élet útján!
Légy jótévő, amíg lehet!
Orcáját így megláthatod,
jutalmat kap, aki szeret...

légy fénysugár az élet útján!
Légy fénysugár sötét helyen!
Engedd be Jézust, ha kopogtat,
hadd lehessen mindig jelen!

Esztergályos Erzsébet

HÁLAADÁS

ROMOK FELETT

Uram, remegve és
csodálkozó alázattal,
mint aki meg nem érdemelt
nagy jutalmat kapott,
úgy fogadom Tőled
én a mindennapot, -
csaták halottai
között az életet
és hajléktalanok
ezreitől távol,
fejem fölött a régi fedelet,
reggeliző
asztalomon
a Miatyánknak kenyere

és vakok éjétől
szabadultan,
arcomnak két látó szemét,
épségben maradt lábaim
nyomán a lépteket –
s pillanatok
békéjét a kuszán
leomló évek romjai felett.

Kabós Éva

KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM

Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem.
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden,
Boldog szimatolásaimban,
Gyöngéd simogatásaimban
S éles, szomorú nézéseimben.
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet
S hol dőltek, épültek az oltárok.
Köszönöm az én értem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édes anyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.
Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem.
Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm,
S hogy te leszel a halál, köszönöm.

Ady Endre

CSENDES CSODÁK

Ne várd, hogy a föld meghasadjon,
És tűz nyelje el Szodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljük szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled,
Nem csoda ez? – s, hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedben,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szirom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Reményik Sándor

RÉSZLET A *NAPHIMNUSZBÓL*

„Áldott légy Uram a testi halálért,
 mi testvérünkért,
akitől élő ember nem futhat.
Akik halálos bűnben halnak meg,
 jaj azoknak!
És boldogok, kik magukat megadták
 te szent akaratodnak,
a második halál nem fog fájni
 azoknak.

Dicsérjétek az Urat és áldjátok,
és mondjátok hálát neki,
 és nagy alázatosan szolgáljátok!”

Assisi Ferenc (ford.: Sík Sándor)

HÁLÁT ADOK

Hálát adok azokért
A titkon mondott imádságokért,
Amiket az Ige diadaláért küldtek...
Hálát adok azokért
A titkon épült oltárokért,
Amik viharok fergetegében le nem dültek.
Hálát adok azokért,
Akik megtartották a hitet.
A népért,
Amely éretted küzdelemre ment,
A békéért,
Amiben könnyű lett a kereszts.
A háláért,
Aminek hangja, szava nincs!
...Az igáért,
Amelyik könnyű és jó bilincs.
Hálát adok,
Mert szépség van a szavak mögött,
Mert szép a lélek,
Amikor megnyugszik két kezed között,
Hálát adok,
Bár erre nem vagyok érdemes.
Hálát adok,
Mert megszentelted szövetségedet.
- Uram! Ma szép, ma jó, ma szent a lélek szava,
Mert benne cseng a hála diadala,
Mert benne cseng az örök felmagasztalás,

Dicsőség Istennek és hálaadás!

Kárász Izabella

KÖSZÖNÖM ☺

Köszönöm, jó Istenem,
mindennapi kenyerem,
puha, fehér ágyamat,
édes-csendes álmomat.

Köszönöm az iskolát,
ismeretet és tudást,
köszönöm a pihenést,
a sok vidám nevetést.

Jó anyámat köszönöm,
minden csókja nagy öröm!
Áldd meg édesapám két
erős, szorgalmas kezét!

Köszönöm kis testvérem,
hadd élhessünk békében!
Köszönöm a kis család
kedves, meleg otthonát.

Köszönöm, hogy tudhatom:
Jó Atyám szeret nagyon,
s utunk végén Istenem,
otthonunk lesz mennybe' fenn!

Siklós József

KÖSZÖNÖK NEKED MINDENT

Az imádságokra mondott ámenek
édes íze még a számon remeg.
A szent békességek perceit
Lényednek titka szötte át:
féltő kezedben látom
éltem hullámzó fonalát.
Tanítottál járni okosan,
e bűnös világban is
tisztán élni,
megtanítottad a szívemet
az életet bölcsen lemérni.
- Igaz, sírni is megtanítottál:
ismerem a könnyek sós ízét.
Az úton, amin jöttek,
felhozták szívem drága kincsét:
a bánatot.
Mert így teljes az életézés:
Te tudod azt.
Azt is tudtad, hogy Tehozzád
nem visznek mosolygós utak.
- Legyen úgy, ahogy akarod.
Ahogy nálad rendelve van.
Adj örömet, ha fáradnék,
s bánatot: ha szívem
megtisztul bánatomban.

A szám hadd beszélje mindig
nagy szabadításodat,
megváltott lelkem is
nagy megváltásodat.
Te nagy igazságoddal
járjak utaimban
És tudjam azt mondani mindig:
- Köszönök Neked mindent,
köszönöm így, ahogy van.

Páskulyné Kovács Erzsébet

GYÓGYÍTS MEG!

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Nézd: elszárad a fám,
A testem-lelkem fája...
De épek még a gyökerek talán.
A tompa, tunya tespedés alatt,
Gyökereimben érzem magamat,
És ott zsong millió melódiám.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Hiszen – nem is éltem igazában.
Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,
Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:
Rólam gondolt roppant gondolatod
Torz árnyékaképpen.
Egy kóbor szellő néha-néha
Valami balzsamillatot hozott.
Akkor megéreztem: ez az élet,
S megéreztem a Te közelléted –
S maradtam mégis torz és átkozott.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Én szeretni és adni akarok:
Egy harmatcseppért is – tengereket.
S most tengereket látok felém jönni,
És nem maradt egy könnyem – megköszönni.

Reményik Sándor

HÁLA

A hálából élünk, ha élünk.
Hála nélkül mi más az élet:
szakadéknyi mély hiányérzet,
mibe az ember beleszédül.

Füle Lajos

KARÁCSONY

AZ IGE TESTTÉ LETT!

Csendben, szalmán, szelíd barmok
teste melegébe
köszöntött be a világnak
döntő eseménye.

Nem császárok parancsától,
zordon hadvezérek
csatáitól lesz boldogabb
a világtörténet,

hanem hogy egy istállóban
AZ IGE TESTTÉ LETT!

Próféciaikat és népek
reményét betöltve
Isten megváltó szerelme
érkezett a Földre.

Bódás János

A JEL

A rút istállót barik,
Csacsik, ökrök lehelik.
Az idő a fáradt Máriának
Oly nehezen telik.

Pogány bölcsek karéja
Ráhel városától messze
Szent könyvre hajolva várja Őt:
Jele feltűnik-e?

A nap már rég lebukott.
Pásztor és nyája elpihen.
Dúdolnak halkán Messiásról
Reménykedő szívek.

Rés támad a kozmoszon,
Rózsa béleli és arany;
Ég, préselődik a hideg űr.
Micsoda út fakad!

Csodásabb éj sosem volt...
Nappalnál fényesebb sereg:
Angyalok csillagos csapatja
A földre érkezett.

Új dal támad, nem hallott;
De régen várta a világ! -
Immánuel ma megszületett:
Lássátok Csillagát!

Vári Lili

GYERMEKDAL KARÁCSONYRA

A mennynek hírnöke vagyok.
Tinéktek jó, új hírt hozok.
Oly boldogság-hozó e hír,
hogy lám, énekmondásra bír.

Egy kisdedecske születék,
szűz-asszonytól viselteték,
olyan törékeny és finom,
örömetek lesz ő bizony.

Urunk, a Jézus Krisztus ez.
Minden bajokra írt szerez.
Meváltótok csak ő lehet,
elmossa minden vétkeket.

Elhozza boldogságotok,
miről Isten gondoskodott,
hogy éltetek majd végtelen
legyen velünk az égbe fenn.

Jól nézzétek meg jeleit,
e rossz pólyát és jászlat itt.
Ímé, a kisdéd itt hever,
ki egy világot tart s emel.

Legyünk mindnyájan boldogok,
s menjünk be, mint a pásztorok,
s lássuk az Úr ajándokát,
ki nekünk adta szent Fiát.

Tekints belé s csodáld, szivem,
a jászlacszkában ki pihen?
E szép fiúcska kicsoda?
A kedves Kisjézus maga.

Dicső vendég, Isten hozott!
Te a bűnöst nem irtózod.
Eljössz, midőn bajban vagyok.
Hálát neked hogy adhatok?

Uram, ki mindent alkotál,
ily kicsivé hogy változál?
Hogy száraz fű a fekhelyed,
miből barom s számár evett.

Martin **Luther** (Jékely Zoltán)

JÖJJETEK KRISZTUST DICSÉRNI

Jöjjetek Krisztust dicsérni,
Bízó szívvel hozzá térni,
Énekekkel zengve kérni,
Krisztus népe, jöjjetek.

Bűn, pokol már búban éljen,
Ördögöt hadd ölje szégyen,

Üdvösségünk szent ölében
Már levetjük mind a bűt.

Küldte Őt az Úr kegyelme
Öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje
Boldogságos ég felé.

Irgalommal szánva minket,
Nagy jósága ránk tekintett,
S ördögcsalta bús szívünket
Mennymagasból látni jött.

Áldott óra, boldog óra,
Nagy hitünknek meghozója,
Ajukunk zengő hálaszóra
Nyílik, édes Jézusunk.

Jászol-ölben drága Gyermek,
Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek
Édes hangu angyalok.

Paul Gerhardt (ford. Áprily Lajos)

CSENDES CSODÁK

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy röpül el veled.
Nem csoda az? – s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák
Rajtuk át Isten szól: jövök.
Reményik Sándor

KRISZTUS, A TANÍTÓ ÉS CSODATÉVŐ

BARTIMEUS

Szép volt, anyám, mikor a két szelíd kéz
megérintette fénytől szűz szemem,
világgá lett a bús világtalanság,
s öröm borzongott át a lelkemen.

Koldus-kövem felett a tér derengett,
arcom felé egy arc világított,
s káprázva néztem hívó, mély szemébe
Annak, ki jött, megállt, meggyógyított.

Szép volt, anyám, szememmel simogatni
virág selymét, gyümölcsök bársonyát,
vagy messze-húzó út ívét követni
a dús vetésű Jordán-tájon át.

Ma is csodám a csillagsűrűs éjjel,
a nyári éj, mely csóvákat hajít,
a virradat, mely kútvízhez kicsalja
a város nőit és galambjait.

Jerikó minden színe birtokom lett.
Egész világ. De meddig lesz enyém?
Ha börtönömbé holnap visszahullnék,
tán elhullatnám s elfelejteném

a pálma zöldjét, esti domb liláját,
barna leányrajt, bíbor rózsatőt.
De lelkem mélyén hordozom halálig,
hogy láttam Őt, anyám, hogy láttam Őt!

Áprily Lajos

CSAK EGYNEK?

Vigasztalan vánszorgás az országutakon:
ez vár mind a tízre,
csontig lefogyva, leprás tagokkal és kiközösítve.

S amikor a Mester gyógyító szavával hazaküldte őket,
alig várták az otthon melegét,
ölelték a nőket,
gyermekeikkel játszadoztak ismét,
várt rájuk a munka,
várt rájuk az ünnep, s hú baráti körben
felvidultak újra.

Reménytelen nyomorúság után
Hihetetlen öröm!
- Közülük csak egynek jutott lám eszébe
e kis szó: Köszönöm!

Siklós József

VAKONSZÜLETETT

Uram, én sosem jártam iskoláid,
de azt tudom, hogy oldódik az átok.
Annyit tudok: vak voltam mostanáig,
De rám találtál és azóta – látok!

Siklós József

PÁL ÉS SILÁS ÉNEKE

Hálát adunk néked
mindenható Isten!
Hála a filippiek
dühéért, hogy
buta babonájukat
megfeddhattük, mert
jósnőjük elhallgatott
Krisztus nevére.

Hálát adunk néked
Mindenható Isten!
Hála a filippiek
vádjaiért, és
a bírák vesszőcsapásaiért,
a börtön sötétjéért,
szörnyű sebeinkért,
a kaloda kínjáért.

Hálát adunk néked
mindenható Isten!
Mert a morajlással
félelmetes robajjal
érkező földindulás
a Te királyiszéked
hatalmas parancsából
kitorpte a vaspántokat,
letörte a börtönőr
szívéről is a kétely
és hitetlenség
bilincseit. És mi
itt állunk és ámulással
hatalmad előtt
szólhat a szánkából
a dicséret:
Mindenható Isten,
Hálát adunk néked:
meggyógyult és
örökre tied egy
értékes lélek, akit
szólítottál:
„Ne félj, csak higgy!”

(ismeretlen költő)

ÓHAJOM ☺

Szeretném, ha nagy fa lennék
a kertedben, Istenem,
ágaimmal betakarnám
aki fáradt, védtelen.
Világítani szeretnék
a sötét ösvényeken,
aki eltévedt, veszélytől
talán meg is menthetem.
Ha neked szolgálok, Uram,
célokat elérhetem:
másokat boldoggá tenni
segíts engem, Istenem.

Stefura Erzsébet

ÉVEK-HÓNAPOK-NAPOK

HÓNAP-GÖRGETŐ

Januárban
Jánusz-képpen
múltat, jövőt
felidézem.

Februárban
születtem,
felleg feszült
felettem.

Márciusban
már *cius* van.
Ha nem tudnád:
a *cius*
télfogyasztó
kiscicus.

Áprilyt csak
áprilisban
szavalom,
az Árpád- hídon.

Májat eszem
májusban,
nincs hiányom
rosszmájban.

Júniusban
Jankóval,
jatangános
mankóval,

Júliusban

Julcsával
jutok messzebb,
juhnyájjal.

Gusztusom van
augusztusra,
különösen
*dinnyehúsr*a.

Szeptemberben
szerpentin
megszeppenve
szedret eszem.

Októberben
Oktogonon
Megcsóolták
a homlokom.

November,
a nevedre
nótámnak kél
hamvedre.

Decemberben
dereglyében
dideregve
nem mereng
se a halász,
se a vadász,
se a vándor,
se a jámbor,
csak eseng,
míg kereng
a jó meleg
kályha körül,
s emlékében
feldereng
minek egész
évben örül.

R.Dániel Irén

HÓNAPOK

MÁRCIUSI VERSIKE ☺

Tavaszt csörög a szarka, tavaszt.
Zöldülni kezd a barna haraszt.

Zsendülni kezd a zsenge határ.
Erőre kap a gyöngye bogár.

Szelídülnek az ordas szelek.
Barkákat hány a bokros berek.

Bukfencet vet a játszi patak.
Már csak a hegyen látni havat.

Kányádi Sándor

Január

Jéggé simul
a hó az úton,
szán szalad rajta,
mint csillag a tejúton.
Göndör füstöt pöfög
a kémény a háztetőn,
s didereg a cinege
a madáretetőn.

Február

A hóember vidám ma,
friss hóban lubickol,
de könnyes lesz szén szeme, ha
a tavaszra gondol.

Március

Elfutnak végre a
hósubás percek,
a didergő föld
lassan felenged.
Lehull a jégcsap
utolsó cseppje,
s kinéz a hó alól
egy kíváncsi
hóvirág fejecske.

Április

Kikelt az első
idei csibe,
hamvasan, mint a
tulipán bibe.
Mint a nárcisz
sárga virága,
olyan borzas
bóbitája.

Május

Zümmög, cirpel
ezer bogár,
édes nektárt
szörpöl a nyár.
Mosolyogva
a világra,
nyílik a bodza
virága.

Június

Illatozik erdő, rét,
vadvirágok szerteszét.

Virgonc felhő puha hátán,
lovagol egy napsugárlány.
Mikor a haja kibomlik,
a földre arany fény omlik.

Július

Forró a nap,
szinte harap,
sehol egy szellő,
egy dundi felhő,
ami ma feljő
az égre végre.
Vibrál a táj,
izzad a nyáj,
fa alatt ülve,
liheg hűsölve,
az ugri-bugri,
kócos kis puli.

Augusztus

Érett dinnyék hegyei,
a nyár édes kegyei.
Hamvas őszibarackok,
a fáról rám kacagtok.
Almák, körték, kék ringlók,
várnak rátok málinkók.

Szeptember

Sem nem nyár,
sem nem ősz,
a kettő közt még
elidőz a nap
aransugara,
s ölelget, simogat
a vénasszonyok nyara.

Október

Szinesednek a lugason
a levelek,
s a szőlőkacsok
erőtlenek.
A fürtök bogyóiban már
édes eszencia a nyár.

November

Lassan vége az évnek,
az égen hidegen égnek
a szelíd csillagok.

Fagytokba zárva várnak
a száraz múmia ágak.
A nyárra gondolok.

December

Hej december, sej december!
Havadban fázik az ember.
A szivekben mégis meleg,
jó várakozás bizserég.
A csizmák ablakba téve,
készül már a Luca széke,
s egyszercsak a jeges rácson,
benéz a kedves Karácsony.

Bucsek Noémi

ÉLETEM FÁJÁT...

Életem fáját meddön ne hagyd, ó Uramisten,
harag vagy rút irigység nehogy megrészegetsen,
s amit örökül adtál, a múltó éveket,
szalmaként szélbe szórnom ne engedd, Uramisten!

Mahmud Pahlavan – ford.: Buda Ferenc

ÚJ ESZTENDŐ ☺

Új esztendő hajnala van.
Hozzád jövök fényért, URAM.
Rád bízom az életemet.
Szenteltessék meg a Neved!

Füle Lajos

BÍZD RÁ MAGAD!

Bízd rá magad, csakúgy, mint azelőtt!
Újra kínál kegyelmet meg erőt.
Életed a kezébe veszi ő:
KRISZTUSRA nézz!
KRISZTUSBAN a jövő.

Füle Lajos

(HÉTKÖZ)NAPGÖRGETŐ – 1 ☺

ha vasárnap indulunk,
hétfőre tán eljutunk
keddünk kéklő világába,
szerda szedres szurdokába,
hol csütörtök andalog,
nyomában péntek, gyalog,
felmásznak a szombat-dombra,
onnan nevetnek a Holdra.

R. Dániel Irén

(HÉTKÖZ)NAP-GÖRGETŐ – 2

Vasárnapi vonulat

hintóján hétfő halad.
Keddnek kettős karéjába
szaladnak szaporán, szerdára.
Csütörtökünk csalogatja csapatát,
péntekre penderítve piros puttonyát.
Szombatra szuszakolva számos számócát
szerzőnk végre befogja a száját.

R. Dániel Irén

HÓNAP-SOROLÓ ☺

Új év, új év,
új esztendő!
Hány csemetéd van?
Tíz meg kettő!

Jégen járó január,
fagyot fújó február,
rügymozdító március,
április, füttyös, fiús,
május, május virágdús,
kalásznyitó június,
kaszasuhintó július,
aranyat izzó augusztus,
szőlőszagú szeptember,
levélhullató október,
ködnevelő november,
deres, darás december.

Csanádi Imre

ISTENHEZ VÁGYÓDÁS

HÍVOGATÓ ☺

Van egy árnyas szép kert,
Isten a gazdája.
Virágait féltve
Gondozza, táplálja.

Öntözi erővel,
Fénnyel simogatja,
Megkapálja földjét,
Tisztára gyomlálja.

Virág vagyok én is,
Isten ibolyája,

Most nyíltam ki éppen
Becéző szavára.

Leszel-e barátom,
Te is, liliomszál?
Jöjj az Úr kertjébe,
Neki illatozzál!

Csúri Lajos

FELMONDOM A LECKÉT ☺

Édes, jó Istenem,
Ugye, hogy te látod:
Úgy állok előtted,
Mint kicsi diákok,
Csendes énekszóval felmondom a leckét.

Édes, jó Istenem,
Ugye, hogy figyeltem:
Mondottam éneked,
Mondom énekemben.
Tarka játékok közt téged tanultalak.

Ha még így tanullak
S végső leckéd meglesz,
Magasabb osztályba
Ugye feleresztesz?
Édes, jó Istenem, hogy itt ne maradjak.

Balázs Béla

CSAK ANNYI

Nem kellene több, csak annyi,
hogy ama végső napon,
mikor számot kell majd adni,
ne érjen oly bánthatom,

mire rá sohasem szolgáltam,
míg vezetett az a kéz,
melyet követtem bátran,
hogy életem legyen egész.

Keresztury Dezső

BÁRCSAK ☺

úgy dalolna
tollam
mint kisgyermek
élete
első kérdése

Szegedi Kovács György

ISTENHEZ HANYATLÓ ÁRNYÉK

*„Mint az árnyék, mikor elhanyaglik,
el kell mennem és ide s tova
hanyagattam, mint a sáska.” Zsoltárok könyve 109.*

Akaratomból is kihullasz,
Én akart, vágyott Istenem,
Már magamat sem ismerem
S Hozzád beszélni rontás fullaszt.

Üldöztetéseimben kellettél
S kerestelek bús-szilajon
S már-már jajomból kihagyom
Neved, mely szebb minden neveknél.

Szent Képzelés, örök hit-balzsam,
Ki létlenül is leglevőbb,
Meghajlok szent Színed előtt
S akarom, hogy hited akarjam.

Megüzeték s nem nyugszom addig,
Míg hitedet meg nem nyerem,
Mert kockán van az életem,
Mint árnyék, mikor elhanyatlik.

S hányattatom, miként a sáska,
Mert csak Tenéked van erőd
S mert nem láttam régen előbb:
Nem szabad hinni senki másba.

Ady Endre

A SZENTJÁNOSBOGÁR IMÁJA

A szentjánosbogár is
elfárad, Uram,
a tapintható buta sötétben,
és ha fénye kihunyt,
csak kukac marad.

Tőled kaptam én is
a fényt, Uram,
ami másnak világít.
Hiszen a magam sötétjében
csak-csak elvagyok, Uram.

De hogyha kihunyt a fényem,
én is csak kukac maradok,
csúnya pondró,
értelmetlen
levélrágó féreg csupán.
Uram, add,
hogy fényed,
mely utat mutat a kósza bogaraknak,
kik nem találhatnak haza az éjszakában,
ne veszítsem el sohasem.
Ámen.

Szigeti Jenő